Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Bornemissza Katalin: a hastánc közép-európai nagykövete

Létrehozás: 09/25/2012 - 16:00
Szerző: Aranyi Péter
[1]
Bornemissza Katalin átmenet a művész és az értelmiségi között. 2008-ban a fehérvári Kodolányi János Főiskolán angol – kommunikáció szakos diplomát szerzett, ugyanebben az évben pedig a Miss Bellydance Hungary címet is elnyerte.

A művésznő máig nem adta fel hobbiját és egyben kenyérkeresetét, igaz inkább kevesebb fellépést vállal, hogy jusson ideje nőiesség-fejlesztő tréningjére. Nadimah szerint a keletiek nem mindig veszik figyelembe, hogy az itthoni táncosnők nem egyenlők azokkal, akik sokszor mást is vállalnak a műsor után, ugyanakkor a nyugati férfiak sem tudják, hogyan illik közeledni egy nőhöz.

Ha jól tudom, minden Székesfehérváron kezdődött…
Egy véletlen folytán. Egy barátnőm hívta fel a figyelmet egy plakátra a gimnáziumban, mely az induló hastánccsoportot hirdette. Édesanyám eleinte megpróbált lebeszélni, ez pedig olyan löketet adott, hogy elmentem és kipróbáltam. Csodák csodájára már az elején elég jól ment ez a dolog – annak ellenére, hogy a hastánc eléggé más mozgásforma, mint amihez az ember hozzá van szokva a mindenapjaiban – hiszen a testünket másképp használjuk tánc közben. A hastánc egy sokkal tudatosabb táncforma, melynek segítségével ténylegesen megtanuljuk használni a testünket. 17 évesen úgy érzem szükségem volt erre, mert a szüleim inkább fiús lányként neveltek.

Hogyan lesz valakiből Miss Bellydance Hungary 2008?
Több év munkája van e mögött. Már az első két év után megméretettem magam a szegedi Országos Hastánc versenyen, ahol én lettem a legjobb vidéki versenyző. Nagyon sok ehhez hasonló kihívás elé állítottam magamat, ha úgy tetszik, próbálgattam mire vagyok képes. 2007-ben pedig már Raks Sharqi III. helyezett lettem, illetve ebben az évben már Miss Bellydance Hungary udvarhölgynek választottak. Ez olyan löketet adott, hogy elhatároztam rendesen felkészülök a győzelemre, fáradozásomat 2008-ban siker koronázta.

Megérte?
Összességben igen. Szerintem, ha az ember úgy vághatna ebbe, hogy látja, mit hoz ez az egész, akkor nem biztos, hogy elszánja rá magát. Nem látjuk előre a jövőt, ahogyan én sem láttam. Akkor ez, mint lehetőség lebegett a szemem előtt és úgy gondoltam, szükség van erre. Szerintem azok a lányok, akik ezt elkezdik azt gondolják, hogy a hastánckirálynőknek több lehetőségük van. Esetleg külföldön befutnak, hiszen ezt a címet használhatod és egyáltalán nem hangzik rosszul, ha azt mondják, hogy „Bellly Dance Hungary megy valahova fellépni”. Tény és való, nekem is voltak külföldi munkáim és ez mai napig így van. A nagy átütő siker azonban számomra még nem jött el.

Mi lenne az, amit te átütő sikernek neveznél?
Számomra egy önálló műsor egy szállodában, egy hastánc revü, vagy egy olyan több hónapig

fennálló szerződés, ahol az ember nem filléreket keres. Ennek akkor van értelme, ha a saját fiatalságod, tehetséged beleteszed a táncba azért, hogy meg tudd mutatni a közönségnek, hogy ezt szereted csinálni. Azt az örömöt kell átadni, hogy mi ezt élvezzük! Senki sem szeretne látni egy szenvedő táncost maga előtt. Megpróbálok mindent átadni a közönségnek, ami bennem van, sokszor erőn felül is, mert ha meghúzom a lábam, rossz a kedvem, még ha minden össze is jön, akkor is mindent el kell felejteni. Azonban onnantól kezdve, hogy meghallom a zenét táncolok, én mint Bornemissza Kata meghaltam, megszűntem létezni.

Az emberek általában automatikusan a show-business-hez kapcsolják a hastáncot, ugyanakkor nyilvánvaló, hogy egy családi napon nem olyanok nézik végig a műsort, mint például egy olyan étteremben, ahol az ilyen jellegű fellépés az adott kultúra része. Meddig művészet ez és hol kezdődik a tisztán „pénzkeresés" ebben a műfajban?
Meg kell nézni, mi eladható a piacon és emellett külön kell választani az tisztán művészeti tevékenységet a pénzkeresettől. A hastáncot maximálisan lehet akár színházban űzni, vagy egyszerűen csak színpadon. A művészi része abszolút járható út, hiszen ebben a táncban van annyi nőiesség, szépség, kultúra, hagyomány, hogy ez érdekes legyen mások számára. Fontos, hogy az ember tudja helyén kezelni a dolgokat, bár én „üzleti jellegű" ajánlatot a hastánc kapcsán még nem kaptam, tudok olyanról aki már igen, de azért az nem jellemző, hogy itthon megvehetőnek hinnének engem sem a keletiek, sem a magyarok. Persze általában a férfiakban benne van az alapvető ösztön, hogy megszerezzenek egy nőt egy éjszakára. Azok a lányok, akik hastánccal foglalkoznak, általában rendelkeznek már főállással, tehát munka mellett táncolnak és rengeteg energiát tesznek ebbe a hobbiba. Ők szerintem tisztában vannak azzal, hogy ki milyen, csak más kérdés, hogy nem mindig veszik ezt figyelembe.

Adott esetben egy produkció után egy darab húsként kezelnek?
Nézd, én azt gondolom, hogy egy nyugati férfi sem feltétlenül tekint manapság egy nőre úgy, ahogy kellene. Öt évig, sőt több ideig dolgoztam perzsa étteremben és egyetlen egyszer sem volt olyan, hogy valaki odajött volna és azt mondta volna, hogy mint nőt meg szeretne ismerni. Olyan viszont számtalanszor volt, hogy adjam meg a számom stb. Aranyosak meg kedvesek, de nem nézik ki az emberből, hogy most végzi a második, vagy harmadik diplomáját. Azt akartam ezzel mondani, hogy nem lehet a keletieket azzal meggyanúsítani, hogy kicsit másképp gondolkodnak, mert sokszor az európaiak sem cselekednek másképp. Azt tapasztalom, hogy a legkevésbé férfias férfiak általában azok, akik képtelenek elviselni, hogy az ő párjuk embereket szórakoztat.

Mennyire van könyöklés ebben a szakmában?
Van könyöklés, általában véve elmondhatom, hogy a táncosok nagyszerű emberek, de egyrészt nem lehet mindenkivel jó viszonyban lenni, az ember bármennyire szeretné, és sokszor az egyéni érdekek közbe szólnak a barátságokba. Szerettem volna mindenkivel jóban lenni, de rájöttem, hogy ezt nem lehet megoldani. Vannak olyan konfliktusok –pont azért, mert az ember szeretne feljebb kerülni, vagy előrébb kerülni - ami miatt sokszor sajnos el kell búcsúzni egyes emberektől. Az igaz mondjuk, hogy elég érzékenyen élek meg mindent.

Alaptermészet?
Az érzékenységem velem született dolog. Ezzel együtt kell élni, de nem azt jelenti, hogy ne lehetne fejlődnöm és erősödnöm lelkileg. Sőt kell is.

Ha most kezdenéd el, akkor nem ezt választanád?
Nem volt ez tudatos választás, engem az élet ide sodort. Egy táncosnak annyi kérdőjel van magával és a munkájával szemben, ezért kellenek a pozitív megerősítések, hogy ne adja fel. A jövőben inkább kevesebb fellépést fogok vállalni, de akkor egy olyan műsorral szeretnék előrukkolni, hogy érezzem, ezt jó csinálni.

Ha találkoznál valaki olyannal, aki most szeretné elkezdeni a hastáncot, akkor mi lenne az a kis úti csomag, amivel a szakmába mernéd bocsátani?
Attól függ, hogy hobbiként, vagy előadóművészként szeretne érvényesülni ebben a szakmában. Azt látom, hogy azok tudnak igazából érvényesülni, akiknek megvan a tehetségük, a kapcsolatrendszerük, az iszonyatos kitartásuk és nem utolsó sorban az üzleti érzékük. Illetve gyönyörűek stb-stb. Ez alap. De mindenkinek tudom ajánlani a táncot, azért mert ad egy olyan különleges testtudatot, melynek köszönhetően szinte az összes porcikádat meg tudod mozgatni. Mindamellett ebben a táncban felfedezhet olyat, amiben megismerhető a nőiesség. Egy másik területen, a pszichológia segítségével egy nőiesség-fejlesztésen is dolgozom, aminek ez is az alapja. Azt gondolom, hogy nagyon sok nőnek vissza lehetne adni az önbizalmát azzal, hogy táncol és megtanul nőiesen mozogni. Elkezd gondolkozni, hogy a jelenlegi, felcserélt szerepekkel működő világban, hogyan tudná teljesen megélni mindezt.

Hogyan teszi nővé a hastánc a nőt?
A hastánc lehet egy alap, mint mozgás, viszont ez csak indulásnak jó. De mindenkinek el kell gondolkodni azon, hogy ő mennyire elégedett magával, milyen az önértékelése, hogy érzi magát a bőrében, mennyire hiteles saját maga számára, mint nő. Ha nem az, akkor keresse meg, hogy mi a probléma és dolgozzon rajta.

Akkor erre mondjuk nincs szüksége egy szilikon cicis, szolibarna vékony lánynak?
Én nem csak a külsőségekről beszélek.

Mi vett rá, hogy újra felsőfokú tanulmányokba vágj?
Én azért kezdtem most el a pszichológiát, mert kissé hiányérzetem volt. Úgy érzem jól magam, ha egyszerre több dolgot csinálhatok. Ez valamilyen szinten szétforgácsol. Az biztos, hogy a nagyfokú precizitás hiányzik bennem, néha félek attól, hogy emiatt nem tudom elérni azt amit szeretnék. Kreatív ötleteim vannak, de a megvalósításhoz nem mindig van megfelelő lélekjelenlétem. A kötelező dolgokat utálom, a dátumok nyomasztanak. Dolgozom azon, hogy magamat olyan szintre hozzam, hogy napi szinten alkossak, csináljam a koreográfiát, emellett csináljam a sulit.

Pedig ilyenkor az ember nem alszik eleget….
Én imádok aludni! Ez az egyik hobbim! (nevet)

Tags:
hastánc [2]
interjú [3]
Színes:
Interjú [4]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/bornemissza_katalin_a_hastanc_kozep_europai_nagykovete

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/bornemissza_katalin_02.jpg
[2] https://www.melano.hu/tags/hastanc
[3] https://www.melano.hu/tags/interju
[4] https://www.melano.hu/szines/interju